

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 7112-10-11 חדרי ואח' ג' משרד הפנים ואח'

	המבקשים:
1. חדרי	
2. חדרי	(העותרים)
3. חדרי (קטין)	
4. חדרי (קטין)	
5. חדרי (קטין)	
6. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר - ע"ר על-ידי ב"כ עו"ד נועה דיאמונד מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר	

- נגד -

	המשיבים:
1. משרד הפנים	
2. מנהל מינהל האוכלוסין	
3. מנהלת לשכת מינהל האוכלוסין בירושלים המזרחית	
4. שירות בתי הסוהר	
על-ידי ב"כ עו"ד נדב ביננבאום מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרח)	

החלטה

1. בפסק-דיני מיום 27.11.2011 הוריתי על מחיקת העתירה שבכותרת על הסף. ביום 29.11.2011 הוגשה בקשה לביטול פסק-דין זה, בטענה לפיה תשובת המשיב מיום 22.11.2011 שעמדה לנגד עיני בית המשפט טרם מתן פסק הדין, לא הומצאה כדין לעותרים. בהחלטתי מיום 29.11.2011 אפשרתי לעותרים להשלים את בקשתם, תוך התייחסות לתגובה האמורה של המשיבים, שלפי הנטען לא הומצאה לידם – וכך נעשה בהשלמת טיעון מפורטת שמיים 6.12.2011.

2. לאחר שעיינתי במכלול החומר שלפניי, מסקנתי היא כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות. מבלי צורך להכריע בשאלה אם פגם ההמצאה הנטען מהווה בפני עצמו עילה לביטול פסק הדין שניתן, הרי שלגוף הבקשה ולטעמיה, ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני העותרים בתגובה לתגובת המשיבים האמורה, הרי שאיני מוצא מקום לבטל את פסק הדין שניתן. אכן, כאמור בפסק הדין, נמחקה העתירה. זאת, משעה שהטענה העיקרית בעתירה נסבה סביב הרחקת העותר לרצועת עזה מיד עם סיום מאסרו, כאשר הטענות נגד הרחקה זו

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל

עת"מ 7112-10-11 חדרי ואח' נ' משרד הפנים ואח'

לגופה – שנעשתה על ידי משיב 4 - אינן מצויות בסמכותו העניינית של בית-משפט זה. גם מהשלמת הטיעונים של העותרים בבקשה לביטול פסק הדין לא עולה מסקנה הפוכה. טעם נוסף שעמד ביסוד פסק הדין, היה כי לא הוגשה בקשה לפי הנהלים לאשר כניסה לישראל, בכל הקשור לכניסת העותר – להבדיל מתקיפת ההרחקה – ועל-כן נקבע בפסק הדין, כי אין מיצוי הליכים בנדון שניתן בנינו להגיש עתירה לבית המשפט נגד משיבים 1-3. בהתייחסם לעניין זה בבקשת הביטול, נטען על-ידי העותרים כי הם אכן פנו בדרישה להחזיר מיידית את העותר לישראל. אולם, אין בתגובה האמורה אישור לכך שהבקשות בנדון הוגשו על-פי הנהלים. יש להוסיף ולציין, כי עולה מנספחי העתירה שאכן, במסגרת מכתבי העותרים אל המשיבים, התבקש גם סעד של החזרת העותר לישראל (לכאורה שלא על-פי נהלי הגשת הבקשה בנדון). אולם, מעיון בתשובות שניתנו – הן לבקשה עצמה והן לערר – עולה כי החלטה ישירה בעניין זה, לא התקבלה על-ידי המשיבים אלא שנתבררו הטענות הקשורות לבקשה לאיחוד המשפחות. גם מטעם זה, עולה כי לא מוצו ההליכים בנדון.

3. מטעמים אלה, לא מצאתי מקום לשנות מפסק הדין, על נימוקיו. אוסיף ואציין, כי הטעמים האחרים שבעמדת העותרים שמיום 6.12.2011, אין בהם כדי לשנות ממסקנתי שלעיל. הטענות לפיהן בקשת איחוד המשפחות לא הוכרעה (וסורבה) אלא שעצם ההכרעה בה נדחתה, קשורות בטבורן לטענת העותרים לפיה לא ניתן היה להרחיק את העותר לעזה עם שחרורו מן המאסר. טענה זו, קשורה גם בטענה הנוספת של העותרים לעניין נוהל 5.1.0001. אלא שטענות אלה, כאמור בפסק הדין, תוקפות לא החלטה של המשיבים 1-3 אלא החלטה של המשיב 4, על כל המשתמע מכך בעניין הסמכות. בכל הקשור לטענות שעניינן החלטה הממשלה מסי 3598, הרי שאלה טענות לגוף הבקשה לאיחוד המשפחות ולא אביע בהן כל עמדה. לבסוף, טוענים העותרים, כי הגם שעמדת המשיבים היא כי ניתן לפנות בסעד המבוקש לוועדת ההשגה, הרי שוועדת ההשגה אינה נוהגת ליתן סעד ביניים המשנה את המצב הקיים, מה גם שלפי הנחיית המשיבים עצמם, הועבר העניין לוועדה ההומניטארית. גם אם זהו מצב הדברים, הרי שעדיין אין בכך כדי לשנות מן המסקנה ולפיה הסעד המבוקש בעתירה הוא מתן היתר כניסה לישראל; ועניין זה מצריך מיצוי הליכים על-פי הנהלים הנוגעים בדבר – וחרף נסיבות העניין על כל המשתמע מהן – קודם פנייה לבית משפט זה.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
לפני כב' השופט ד"ר יגאל מרזל**

עת"מ 7112-10-11 חדרי ואח' נ' משרד הפנים ואח'

4. התוצאה היא אפוא, כי אין עילה בנסיבות המקרה לביטול פסק הדין, והבקשה בנדון – נדחית.

המזכירות תשלח החלטה זו לב"כ הצדדים.
ניתנה היום, ט"ז בכסלו תשע"ב, 12 בדצמבר 2011, בהעדר הצדדים.

יגאל מרזל, שופט